

Endvidere har 16 af Ansøgerne (Nr. 1, 55, 126, 146, 177, 182, 219, 256, 277, 306, 326, 328, 365, 376, 424 og 443) modtaget offentlig Understøttelse, som ifølge de gældende Regler er uden Fattighjælpens sædvanlige Virkning, og 13 har modtaget Hjælp af „de fattiges Kasse“ eller Hjælpekassen, nemlig Nr. 13 (6 Kr.), Nr. 67, 94, 103 og 199 (hver 15 Kr.), Nr. 246 (60 Kr.), Nr. 249 (85 Kr.), Nr. 261 (10 Kr.), Nr. 276 (30 Kr.), Nr. 324 (5 Kr.), Nr. 326 (44 Kr.), Nr. 385 (280 Kr. 25 Ø. fordelt paa 15 Aar) og Nr. 443 (80 Kr.) Disse Understøttelser bør dog formentlig ikke danne nogen Hindring for Opnaelse af Indfødsret.

8 af Ansøgerne har været straffet, nemlig Nr. 29 i 1905 og 1906 med Bøder paa 20 Kr. for at have drevet Detailhandel uden Næringsadkomst, Nr. 47 i 1895 med en Bøde paa 50 Kr. for Gadeuorden, Nr. 91 i 1895 i Henhold til Straffelovens § 274, jfr. § 270 (Falsk), Nr. 163 i 1910 med en Bøde paa 30 Kr. for Overtrædelse af Næringsloven, Nr. 228 i 1889 i Henhold til Straffelovens § 203 (Vold), Nr. 323 i 1880 i Henhold til Straffelovens §§ 100 og 101 (Vold mod Politiet), Nr. 329 i 1903 med en Bøde af 80 Kr. i Henhold til Straffelovens § 200 (Vold) og Nr. 400 i 1881 for Tyveri. Der er dog neppe Grund til at udskyde nogen af disse Ansøgere. I fire Tilfælde (Nr. 29, 47, 163 og 329) drejer det sig kun om Bødestraf, og for 3 Ansøgere Vedkommende (Nr. 228, 323 og 400) ligger Forseelsen henholdsvis over 23, 32 og 30 Aar tilbage i Tiden, hvorhos, for saa vidt angaar Nr. 400, maa fremhæves, at Tyveriet er begaaet før hans fyldte 15de

Aar. Hvad endelig angaar Nr. 91, bemærkes, at han har faaet Æresoprejsning og i øvrigt har ført en hæderlig Vandel.

14 af Ansøgerne har ikke kunnet opnaa positiv Anbefaling af vedkommende Kommunalbestyrelse. I de 13 af disse Tilfælde (Nr. 23, 77, 106, 113, 139, 201, 228, 262, 400, 414, 420, 457 og 518) har Kommunalbestyrelsen dog ikke udtalt sig imod Andragendet. Derimod har Københavns Magistrat ikke fundet Nr. 125 egnet til at erholde Indfødsret under Hensyn til, at hendes Mand, efter gentagne Gange at have modtaget Sygehjælp af det offentlige, i 1906 blev hjemsendt til Sverige. Da Andragerinden imidlertid ikke som Enke har modtaget Hjælp af det offentlige, skønnes det ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at udelukke hende fra at opnaa Indfødsret.

Ved Lovforslagets første Behandling blev det af 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) fremdraget, at der af en Mand, født 1887 i Paris af danske Forældre, var indgivet Ansøgning til Indenrigsministeriet om Indfødsret, men at Ministeriet, forinden det foretog videre, havde krævet Bevis for, at den paagældende ikke staaer i undersaatligt Forhold til Frankrig. Efter at Udvalget havde haft Samraad med Indenrigsministeren, er det nu af denne blevet oplyst, at nævnte Ansøger er født, medens Forældrene var paa Rejse i Udlandet; den paagældende har derfor dansk Indfødsret ifølge Forordning af 15. Januar 1776 § 1, og han vil herom modtage Meddelelse fra Indenrigsministeriet.

Udvalget indstiller i Henhold til det ovenanførte Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Bojsen.

Døcker.

Johnsen,

Lange.

Formand og Ordfører.

Lewinsky.

Rambusch.

Ravn.

Sørensen-Egaa og Sørensen-Saksager var fraværende ved Betænkningens Afgivelse.